Quelle: https://manuscripta.at/?ID=237
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

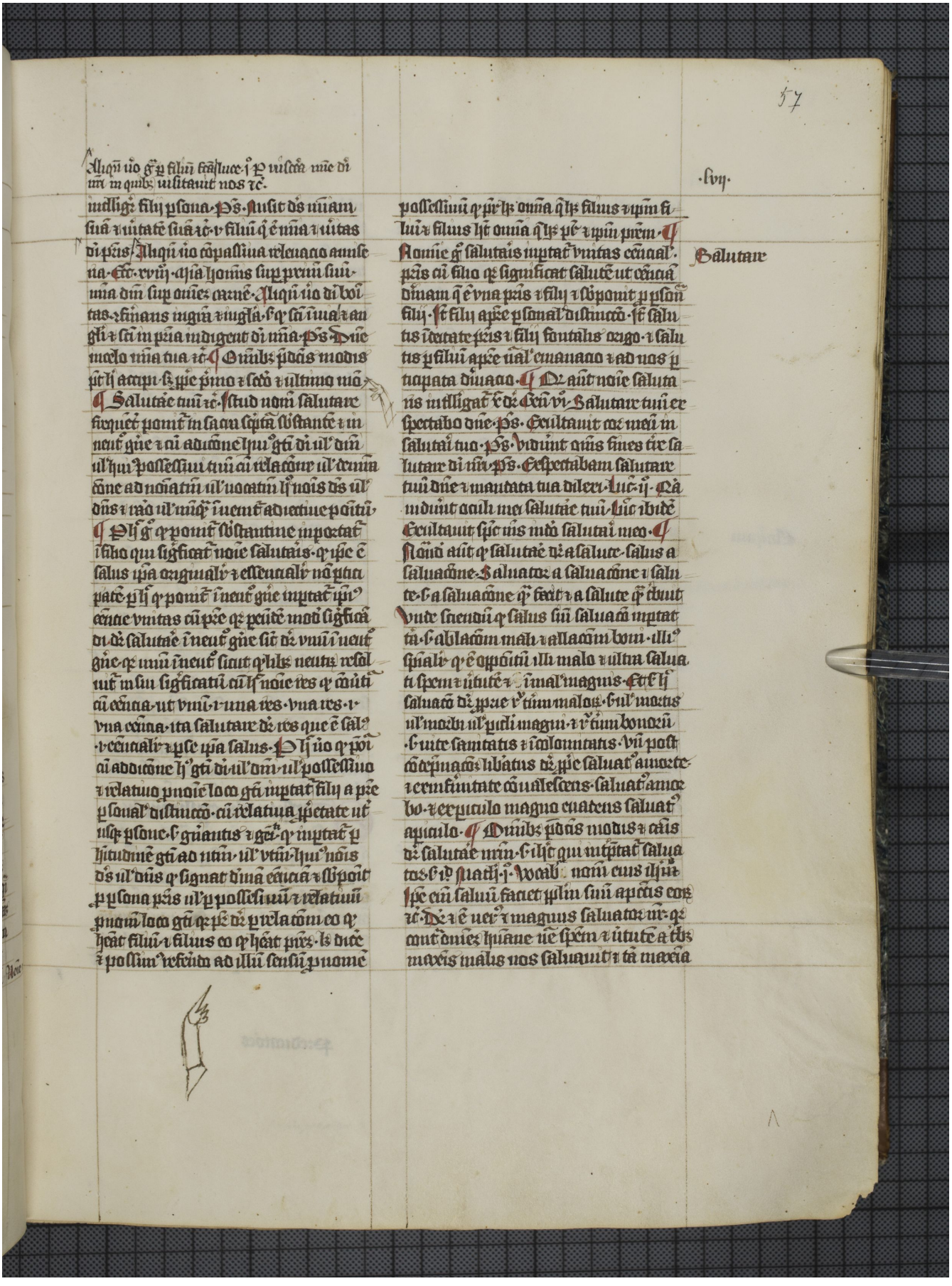

57

Aliqñ uo g̃ p filiñ tr̃aſluce. ſ̃ p uiſtã mãe dñi in quib; uſitauit nos rc̃.

·lvij·

ndlig̃ filij pſona. ꝑs. ſuſcit ds nãm ſuã ⁊ nãtãe ſuã rc̃. ⁊ filiũ q̃ é nña ⁊ nãtas di pãis. Aliqñ uo cõpaſſiua relaxacio annſe na. rc̃. ⁊ uñ. dſia hoñs ſup pmñ ſuũ· nña dñi ſup oñes carnẽ. Aliqñ uo di uo̲ tas. ⁊ finans ingñ ⁊ inglã. ſ̃q ſi ſua ⁊ an gli ⁊ ſi in pña indigeat di nña. ꝑs. Dñe mocla nña tua rc̃. ℣ Quib; ꝑdas modis ꝓt ſ̃ acqpi. ſ̃ ꝑe ꝓmo ⁊ ſcõ ⁊ ultimo mõ

℣ Salutãe tuã rc̃. ſtud nom̃ ſalutare ſuſcipiet ꝓmit in ſa au ſcpta ſ̃ſtantẽ ⁊ in neut gñe ⁊ ai addicõne hu gñ di ul dñi ul hu poſſeſſiui tuũ ai relacõne ul dnãa cõne ad nõata tuũ ul uocatiũ ſ̃ nois ds ul dñs ⁊ rõ ul nũq̃ ſ̃ uenit adiectiue poſitũ

℣ Ois g̃ q̃ ꝓmit ſ̃ſtantine impetrat filiũ qui ſignificat nõe ſalutis. q̃ ꝑe ẽ ſalus ꝑa angualr ⁊ eſſeñalr nõ ꝓta patẽ p ſ̃ q̃ ꝓmit ſ̃ neut gñe impetrat ꝑ cõnẽ vnitas cũ ꝑe q̃ peñtẽ modũ ſignificã di dẽ ſalutãe ſ̃ neut gñe ſit dẽ vnũ ſ̃ neut gñe. q̃ unũ ſ̃ neut ſiant q̃ hõs neutr relat nut in ſuo ſignificatũ cũ ſ̃ noie res q̃ cõuti cũ cõnãa. ut vnũ ⁊ una res. vna res. ⁊ vna cõnãa. ita ſalutare dẽ res que ẽ ſal. ⁊ cõnãlr ⁊ ꝑe ꝑa ſalus. ℣ Ois ño q̃ ꝑ cũ addicõne ſ̃ gñ di ul dñi ul poſſeſſiuo ⁊ relatiuo ꝓnoie loco gñ impetrat filij a ꝑe ꝑſonal diſtinctõ. cũ relatiua ꝑtate ut uſq; ꝑſone. ſ̃ gñantis ⁊ gẽ. q̃ impetrat ꝑ hanc dñe gñ ad natũ ul vtũ hu nõis ds ul dus q̃ ſignat dnãa cõnãa ⁊ ſ̃ poſit ꝑ ſona ꝑis ul ꝑ poſſeſſiuũ ⁊ relatiuũ ꝓnam loco gñ q̃ ꝑe de ꝓrelatõm eo q̃ habeat filiũ ⁊ filius eo q̃ habeat ꝑrem. ls dicẽ ⁊ poſſim̃ referri ad illũ ſenſũ ꝑ nomẽ poſſeſſiuũ q̃ ꝑ hũ ꝓnia q̃ hũ filius ⁊ ꝑ hũ ꝓnia ſ̃ hũ filius hñt ꝓnia q̃ hũ ꝑe ⁊ ꝑ hũ ꝓnam.

℣ Nomie g̃ ſalutatis impetrat vnitas cõnaal. ꝑis ai filio q̃ ſignificat ſalutẽ ut cõnaã dñam q̃ é vna ꝑis ⁊ filij ⁊ ſ̃ ponit ꝑ ſonã filij. ſ̃ filij aꝑe ꝑſonal diſtinctõ. ſ̃ ſalutis ſ̃ dcta te ꝑis ⁊ filij ſ̃ tantis ergo. ⁊ ſalutis ꝑ filiũ aꝑe ual cumanato ⁊ ad nos ꝑ tanata dimatõ. ℣ Dr aũt noie ſalutanis intelligat ẽ dẽ cẽ vi. Salutare tuũ exſpectabo dñe. ꝑs. Exultauit cor meũ in ſalutari tuo. ꝑs. Vidimus oñs fines tre ſalutare dei nr̃i. ꝑs. Exſpectabam ſalutare tuũ dñe ⁊ mandata tua dilexi. Luc. ij. Quia uiderunt oculi mei ſalutare tuũ. Luc. ibidẽ Exultauit ſpũs meus in ſalutari meo.

℣ Nõiã aũt q̃ ſalutãe di a ſalute. ſalus a ſaluacõne. Saluator a ſaluacõne ⁊ ſalute. ſ̃ a ſaluacõne q̃ fecit ⁊ a ſalute q̃ dnat. Vnde ſciendũ q̃ ſalus tria ſaluacõ̃ imꝑtat. ſ̃ ablacõm mali ⁊ allacõm boni. illud ſpiali q̃ é oppoſitũ illi malo ⁊ ultima ſalua ti ſpem ⁊ ũtutẽ ⁊ finalẽ magnus. Et ſ̃ ſaluacõ dẽ ꝑtim ⁊ tm malos. ſ̃ mortis ul mocẽ ul pcli magni. ⁊ tm bonoꝝ̃ ſ̃ ute ſanitatis ⁊ ſ̃ conformitatis. vñ poſt cõſummacõ̃ libatus dẽ ꝑe ſaluat. a morte ⁊ cum ſanitate cõualeſcens. ſaluat. a mor bo. ⁊ ꝑiculo magno cadens ſaluat. aquilo.

℣ Quib; ꝑdas modis ⁊ cũis dẽ ſalutãe mñi. ſ̃ ille qui imꝑtat ſalua tos. ſ̃ ꝓ ſuatis. ſ̃. Vocab. nom̃ eius ille ſ̃ ꝑe cũ ſaluũ facet ꝑ lin ſuũ aꝑtis cor rẽ. Dr ⁊ ẽ uer ⁊ magnus ſaluator nr̃. q̃ cauit oñes hũane ũe ſpem ⁊ ũtutẽ a tbs maxis malis nos ſaluauit ⁊ tã macia